

El 26 d'abril commemorem el Dia de la Visibilitat Lèsbica, una data per recordar la importància que les dones lesbianes siguem visibles a l'espai públic, que siguem referents en tots els àmbits i no només en el de l'activisme pels drets LGTBI.

Fa falta recordar que les dones lesbianes som doblement discriminades, pel nostre sexe i per la nostra orientació sexual. Som invisibilitzades pel sistema patriarcal en tots els àmbits socials, atès que només s'imposa el model heterosexual.

Si hi hagut èpoques en què el propi Estat ha estat el que penava i perseguia l'homosexualitat, la lluita contra la lesbofòbia ha de passar inevitablement perquè les institucions atorguin el reconeixement que es mereixen als moviments LGTBI i al feminisme, sense la lluita dels quals no s'haurien aconseguit alguns drets fonamentals.

Ser lesbiana continua sent un estigma castigat i perseguit en molts països del món. En uns altres, anomenats desenvolupats, segueix sent difícil fer-se visible.

Des dels crims per odi a les violacions correctives, les violències masclistes que sofrim les dones lesbianes són moltes. Sovint l'única protecció davant elles és ser invisible, contribuint així a la invisibilitat a la qual ens sotmet també la societat. Una societat patriarcal que segueix negant la realitat, ocultant que les dones som més de la meitat.

Les lluites pels drets LGTBI han estat possibles per la visibilitat d'homes homosexuals, però on queden les activistes lesbianes, bisexuals, transsexuals? Invisibilitzades com en la resta de lluites i d'àmbits.

La història segueix estant escrita pels homes. La presència de lesbianes és molt menor que la de gais en tots els àmbits socials, la política, la cultura o la història. La falta de referents de lesbianes al món públic dificulta més que "surtin de l'armari" unes altres. Si el que no es nomena, no existeix, hem de visibilitzar el compromís polític i social per acabar amb tota discriminació i la incorporació de totes les dones, amb independència de la seva orientació o identitat, en qualsevol dels àmbits socials.

En l'estat espanyol, la invisibilitat social del lesbianisme, l'assetjament escolar i les agressions augmenten de forma alarmant. A més, les retallades en despesa social i en polítiques d'igualtat o la precarietat laboral han afectat més a les lesbianes, excloses també de recursos en matèria de violència de gènere. Doblement discriminades.

Avui recordem de nou que aquesta invisibilitat té conseqüències. Per exemple, en l'atenció sanitària que reben les lesbianes. Els protocols ginecològics i les polítiques de prevenció de ITS no contempen les pràctiques sexuals entre dones a més de que el Govern de l'estat ha exclòs a les lesbianes de la reproducció assistida. En el sector educatiu, no es tracta la diversitat sexual dels centres escolars, donant un tractament i un enfocament purament heterosexual.

Veiem que els nostres drets són atacats per una societat hetero-patriarcal que ens invisibilitza i relega a l'àmbit privat. Som dones, lesbianes, bisexuals, autònomes, diverses. La diversitat mai pot ser motiu d'exclusió i discriminació. Volem igualtat real i efectiva per a totes, ser lliures per triar la nostra sexualitat, allunyada del model hetero-patriarcal. Volem ser les protagonistes perquè la invisibilitat ens condemna. **Peguem una portada en els armaris per la visibilitat lèsbica!**

Palma, 26 d'abril de 2018

Org. de Mujeres Confederación Intersindical

i Secretaria de la Dona STEI Intersindical